Закон щодо збереження лісів та сприяння лісовому господарству (Федеральний закон про ліс)[1]

Дата підготовки: 02.05.1975

Повна цитата:
"Федеральний Закон про ліс від 2. травня 1975 року (BGBl. I S. 1037), який останнього разу було змінено в статті 1 Закону від 17. січня 2017 року (BGBl. I S. 75)"

Стан: Останнього разу змінений в статті 1 Закону від 17.1.2017 I 75

Більше інформації щодо стану Ви знайдете в меню під пунктом Вказівки

Виноска

(+++ Текстове свідоцтво дії з: 3.8.1984 +++)

Перша глава

Загальні положення

§ 1 Ціль Закону

Цілями даного Закону є, зокрема,
1. зберегти ліс з урахуванням його економічної користі (корисна функція) та через значення для навколишнього середовища, особливо для тривалої функціональності природного балансу, клімату, водного балансу, збереження чистоти повітря, родючості ґрунтів, картини ландшафту, аграрної структури та інфраструктури, а також уможливлення відпочинку для населення (захисна функція та функція місця відпочинку), за необхідності, збільшувати його та стало гарантувати його відповідне використання в господарських цілях,
2. сприяти веденню лісового господарства та
3. досягти балансу між інтересом з боку громадськості та вимогами/потребами власників лісу.

§ 2 Ліс

(1) Ліс, у розумінні даного Закону, - це будь-яка площа землі, вкрита/засаджена лісовими рослинами. Лісом вважаються також вирублені або проріджені земельні площі, лісові дороги, лісорозподільні та лісозахисні полоси, лісові прогалини та полявини, лісові галявини, місця для підгодівлі лісових диких тварин, місця зберігання деревини, а також інші площі, пов’язані з лісом або такі, що слугують для його забезпечення.

(2) Лісом, у розумінні даного Закону, не вважаються
1. земельні площі, на яких вирощуються різні види дерев з метою найшвидшого відбору деревини, та чиї насадження мають оборот вирубки не довше 20 років (плантації з коротким строком обороту),
2. площі з насадженнями дерев, які одночасно слугують для вирощування сільськогосподарських продуктів (аграрно-лісове використання),
3. площі, засаджені лісовими рослинами, які були визначені 6 серпня 2010 року в § 3 положенні 1 Постанови InVeKoS від 3 грудня 2004 року (BGBl. I S. 3194), яка останнього разу була змінена в статті 2 Постанови від 7 травня 2010 року (eBAnz AT51 2010 V1), системою ідентифікації площ, як сільськогосподарські площі, допоки продовжується їхнє сільськогосподарське використання та
4. маленькі площі в земельних масивах громад та областях під забудовою, які засаджені окремими групами дерев, рядами дерев або живими огорожами, або які використовуються в якості розсадників дерев.

(3) Федеральні землі можуть зараховувати до лісу інші земельні площі та місця вирощування новорічних ялинок та хмизу для прикрашання, а також виключати з поняття ліс парки, що належать до жилих областей.

[1] Bundeswaldgesetz-BwaldG

§ 3 Види власності на ліс

(1) Державний ліс у розумінні даного Закону - це ліс, який знаходиться у виключній власності Федерації, федеральної землі або закладу чи установи публічно-правового характеру, а також ліс, що знаходиться у дольовій спільній власності федеральної землі, якщо він розглядається як державний ліс, відповідно до правових приписів відповідної федеральної землі.
(2) Суспільний ліс у розумінні даного Закону – це ліс, який знаходиться у виключній власності громад, об'єднань громад, об'єднань цільового призначення, а також інших публічно-правових корпорацій, за виключенням лісу, який належить релігійним об'єднанням та їхнім установам, а також реальним об'єднанням, кооперативам низько стовбурового лісу сільськогосподарського використання, сільським громадам – маркам, селянським подвір'ям та подібним об'єднанням (суспільним лісонасадженням), якщо він не розглядається як суспільний ліс, відповідно до правових приписів відповідної федеральної землі.
(3) Приватний ліс у розумінні даного Закону– це ліс, який не належить ані до державного, ані до суспільного.

§ 4 Володілець лісу

Володільцями лісу у розумінні даного Закону є власники лісу та ті особи, що мають право на користування ним, якщо вони є безпосередніми володільцями лісу.

Друга глава

Збереження лісу

§ 5 Приписи для законодавчих норм федеральних земель

Приписи даної глави є рамковими приписами для створення законодавчих норм на рівні федеральних земель. Протягом двох років після вступу в силу даного Закону федеральні землі повинні прийняти відповідні законодавчі регулювання, включаючи регулювання щодо відшкодування, або пристосувати наявні регулювання, з урахуванням визначень даної глави.

Розділ I

Загальне лісогосподарське планування та забезпечення функцій лісу при плануванні та здійсненні заходів носіїв суспільних намірів

§§ 6 та 7 (скасовано)

§ 8 Забезпечення функцій лісу при плануванні та здійсненні заходів носіїв суспільних намірів

Носії суспільних намірів при плануванні та здійсненні заходів, які передбачають використання лісових площ або які можуть торкнутися в своїй дії лісових площ,
1. повинні відповідним чином враховувати функції лісу відповідно до положень § 1 № 1;
2. повинні вже під час підготовки до планування та здійснення заходів навчати та заслуховувати відомства, відповідальні за лісове господарство, якщо цим Законом та іншими приписами не приписані інші форми їхньої участі.

Розділ II

Збереження лісів та ведення на них господарчої діяльності, первинне лісорозведення

§ 9 Збереження лісів

(1) Ліси можуть розорюватися або переводитися в будь-які інші види користування (перетворення) лише з дозволу певного відомства, відповідального за це згідно правовим приписам федеральної землі. Під час розгляду заяви на перетворення слід зважувати між собою та протиставляти права, обов'язки та економічні інтереси володільців лісу, а також суспільні інтереси. В дозволі має бути відмовлено, якщо збереження лісу знаходиться переважно в суспільних інтересах, особливо, якщо ліс має вагоме значення для забезпечення природного балансу, лісогосподарського виробництва або відпочинку населення.

(2) Дозвіл на перетворення лісу також може надаватися на певний час, при цьому шляхом надання певних зобов'язань має гарантуватися, що земельна ділянка протягом відповідного строку буде знову відповідним чином заліснена.
(3) Федеральні землі можуть визначати, що перетворення
1. не потребуватиме дозволу відповідно до положень абзацу 1, якщо для лісової площі було визначено інший вид користування на основі інших публічно-правових приписів;
2. підлягатиме іншим обмеженням або, зокрема для лісів, що є зонами суспільного відпочинку та для захисних лісів, або в ньому буде відмовлено.

§ 10 Первинне лісорозведення

(1) Первинне лісорозведення на площах потребує дозволу з боку відповідального відомства, згідно правових норм федеральної землі. У дозволі може бути відмовлено тільки у випадку, якщо потреби розвитку регіональної інфраструктури та територіального планування перешкоджають/протидіють лісорозведенню та їх не можна привести у відповідність шляхом запровадження певних норм. Відповідним чином діють § 9 абзац 1 положення 2.
(2) Федеральні землі можуть визначати, що первинне лісонасадження
1. не потребуватиме дозволу, якщо для площі було призначено необхідність проведення лісорозведення на основі інших публічно-правових приписів, або якщо не будуть порушені вимоги регіональної інфраструктури та територіального планування;
2. підлягатиме іншим обмеженням або в ньому буде відмовлено.

§ 11 Ведення господарчої діяльності у лісі

(1) У лісі має стало та відповідним чином вестися господарська діяльність в рамках цільового призначення. Законами федеральних земель мають врегульовуватися мінімальні зобов'язання для всіх володільців лісу щодо
1. нового заліснення або
2. поповнення лісових площ після вирубок або проріджених лісових насаджень протягом відповідного строку, якщо природне оновлення насаджень залишається недостатнім, якщо не було отримано дозволу на проведення перетворення на інший вид користування або якщо в іншому це є допустимим.
(2) Під час ведення господарської діяльності має відповідним чином враховуватися
1. функція лісу в якості архіву природної та культурної спадщини, а також
2. у випадку парків, садів та насаджень на кладовищах вимоги щодо охорони пам'яток.

§ 12 Захисний ліс

(1) Ліс може бути визначений як захисний ліс, якщо він необхідний суспільству для захисту або попередження небезпеки, вагомої шкоди або значних порушень/забруднень, для проведення або відмови від певних лісогосподарських заходів. Визначення ділянки захисним лісом зокрема розглядається у випадку необхідності захисту від шкідливих впливів навколишнього середовища в розумінні положень Федерального закону про захист від викидів від 15 березня 1974 року (Bundesgesetzbl. I S. 721), вітрової та водної ерозії, висихання, шкідливого стікання води з опадів та сходження лавин. Недоторканими лишаються § 10 Закону про автомобільні дороги федерального значення та § 51 абзац 1 положення 1 номер 3 Закону про водний баланс.
(2) Потреба у визначені ділянки захисним лісом відповідно до абзацу 1 відсутня, якщо характеристика захисного лісу безпосередньо надається правовими приписами федеральної землі.
(3) Суцільна вирубка або подібне їй за дією прорідження, яке їй прирівнюється, потребують в захисному лісі спеціального дозволу від відповідального відомства, згідно законодавчих положень федеральної землі. Дозвіл може бути обтяжений додатковими регулюваннями, якщо це є необхідним для збереження функцій лісу.
(4) Більш детальні регулювання видаються федеральними землями. Вони можуть зобов'язати володільців лісу наступними приписами проводити або не проводити певні лісогосподарські заходи.

§ 13 Ділянка лісу, визначена законом як зона суспільного відпочинку

(1) Ділянка лісу може бути визначена законом як зона суспільного відпочинку, якщо цього вимагає благополуччя суспільства, зокрема, захищати, доглядати або зазначати лісові площі для цілей відпочинку.
(2) Більш детальні регулювання видаються федеральними землями. Зокрема вони можуть видавати спеціальні приписи щодо
1. ведення господарської діяльності в лісі за відповідним видом та об'ємом;

2. обмеження ведення полювання для захисту відвідувачів лісу;
3. зобов'язання володільців лісу терпіти будівництво, спорудження або поточний ремонт та обслуговування доріг, лавок, захисних хатин та подібних установок або споруд та усунення установок та споруд, що заважають;
4. поведінки відвідувачів лісу.

§ 14 Входження до лісу

(1) Дозволяється входження до лісу з метою відпочинку. Їзда на велосипедах, проїзд на кріслах-колясках та верхова їзда в лісі дозволяється тільки по дорогах та шляхах. Використання відбувається на власний ризик/відповідальність. Мова іде перш за все про типові для лісу небезпеки.
(2) Більш детальні регулювання видаються федеральними землями. Зокрема, вони можуть обмежувати заходження у ліс та повністю або частково призупиняти інші види користування ним з важливої причини, зокрема, задля захисту лісу, лісового господарства та диких лісових тварин, для захисту відвідувачів лісу або попередження вагомої шкоди або для охорони інших інтересів володільців лісу, що мають захисну мету.

Третя глава

Лісогосподарські об'єднання

Розділ I

Загальні положення

§ 15 Види лісогосподарських об'єднань

Лісогосподарські об'єднання у розумінні даного Закону - це визнані/зареєстровані колективні лісогосподарські підприємства (Розділ II), об'єднання лісогосподарських підприємств (Розділ III) та визнані/зареєстровані лісогосподарські об'єднання (Розділ IV).

Розділ II

Колективні лісогосподарські підприємства

§ 16 Поняття

Колективними лісогосподарськими підприємствами є об'єднання володільців земельними ділянками на засадах приватного права, які переслідують мету у покращенні ведення господарської діяльності на приєднаних лісових ділянках та проведення заліснення на призначених для цього ділянках, зокрема, для того, щоб подолати недоліки у обмежених розмірах ділянок, несприятливому стані ділянок, розпорошені права володіння, черезсмужжі, недостатньому змиканні лісу або інших структурних недоліках.

§ 17 Завдання колективних лісогосподарських підприємств

Колективне лісогосподарське підприємство повинно мати в якості завдання мінімум один з наступних заходів:
1.узгодження/координація господарських планів або господарських експертиз та економічних планів, а також окремих лісогосподарських намірів;
2.узгодження/координація вагомих для лісогосподарського виробництва намірів/планів та збут деревини або іншої лісогосподарської продукції;
3.вирощування лісових культур, покращення ґрунтів та виконання робіт по догляду за насадженнями, включаючи захист лісів;
4.будівництво та технічне обслуговування шляхів;
5.здійснення вирубки деревини, розділки деревини та трелювання лісу;
6.закупівля та застосування машин та агрегатів для виконання різних заходів, зазначених під пунктами від 2 до 5.

§ 18 Визнання/реєстрація

(1) Колективне лісогосподарське підприємство визнається/реєструється відповідальним відомством, згідно правових норм відповідної федеральної землі, якщо воно задовольняє наступним вимогам:
1. воно повинно бути юридичною особою приватного права;

2. воно повинно уможливлювати значне покращення ведення господарської діяльності завдяки зміні розміру, розміщення та взаємозв'язків приєднаних земельних ділянок;
3. статут або колективний догові повинні мати визначення щодо наступного
a) завдання;
b) фінансування завдання;
c) право та обов'язок колективного лісогосподарського підприємства зростати в результаті виконання його завдань;
d) засоби адміністративного стягнення або договірних недотримок при порушенні значних членських зобов'язань, що підлягають накладанню штрафних санкцій;
e) зобов'язання членів залишати повністю або частково деревину, передбачену для продажу, колективному лісогосподарському підприємству для продажу, якщо його завданням зокрема є збут деревини.
4. Якщо обирається правова форма кооперативу або правоспроможного об'єднання з підприємством, що діє на економічних засадах, статут має містити також визначення щодо наступного:
a) передумови для набуття та втрати членства, причому членство може бути припинено не раніше закінчення третього повного господарського року, а строк для розірвання договору має складати мінімум один рік;
b) органи, їхні завдання та спосіб прийняття рішень. При цьому має бути визначено, що рішення щодо виду та об'єму лісогосподарських заходів, що мають бути здійснені, а також щодо спільних правил збуту мають прийматися генеральними зборами або загальними зборами членів та потребують не менше двох третин голосів;
5. Якщо обирається правова форма капітального товариства, тоді має бути забезпечено, що члени товариства супроводжують виконання завдання протягом не менше ніж трьох повних років;
6. воно має об'єднувати мінімум сім членів;
7. воно повинно залишати на ринку деревини значну конкуренцію.
(2) Зобов'язання згідно 1 № 3 літери е не розповсюджується на той об'єм деревини, на який члени підприємства уклали договори щодо попереднього продажу до вступу до колективного підприємства; вони повинні повідомити колективне лісогосподарське підприємство про об'єм та строк дії цих договорів до їхнього приєднання до його членів.
(3) Якщо до колективного лісогосподарського підприємства належать ліси громади, воно може бути визнане/зареєстроване, навіть якщо воно об'єднує менше ніж сім членів.

§ 19 Надання об'єднанням/союзам правоспроможності

Якщо лісогосподарське об'єднання обрало правову форму правоспроможного об'єднання/союзу з підприємством, що діє на економічних засадах, то відповідальне за його визнання/реєстрацію відомство може одночасно з визнанням/реєстрацією також надати йому правоспроможність, відповідно до положень § 22 Громадянського Кодексу.

§ 20 Відклик визнання/реєстрації

Відповідальне відомство, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі, може відкликати визнання/реєстрацію, якщо більше не виконується передумова для визнання/реєстрації або якщо колективне лісогосподарське підприємство протягом довгого часу не виконує його завдання або виконує його/їх в недостатній мірі.

Розділ III

Об'єднання/Союз лісогосподарських підприємств

§ 21 Поняття та завдання

(1) Об'єднанням лісогосподарських підприємств є об'єднання власників земельних ділянок в формі публічно-правових корпорацій, які переслідують мету, зазначену у § 16.
(2) Відповідно, щодо визначення завдання діє § 17. Воно не може бути розширене до спільного здійснення єдиних/уніфікованих виробничих планів.

§ 22 Передумови для створення об'єднання лісогосподарських підприємств

(1) Об'єднання лісогосподарських підприємств може бути утворене тільки в особливо несприятливих для ведення лісогосподарської діяльності областях.
(2) Наступними передумовами є те, що

1. об'єднання передбачених земельних ділянок повинно уможливлювати значне покращення ведення господарської діяльності на них завдяки зміні розміру, розміщення та взаємозв'язків;
2. об'єднання повинно залишати на ринку деревини значну конкуренцію;
3. підтримати створення повинні мінімум дві третини власників земельних ділянок, які одночасно повинні представляти мінімум дві третини площі;
4. спрямований на всіх залучених власників земельних ділянок заклик з боку відповідального відомства, що діє відповідно до правових приписів відповідної федеральної землі, щодо заснування колективного лісогосподарського підприємства, залишився без результату/успіху.
(3) Щодо вимоги, зазначеної у абзаці 2 № 4,відомство має встановити строк. Строк, як правило, має складати один рік і не повинен бути довшим за два роки.
(4) Земельні ділянки, які слугують особливій суспільній меті або передбачені для слугування, можуть бути залучені до об'єднання лісогосподарських підприємств лише за погодженням з боку уповноважених на їхнє використання.

§ 23 Створення об'єднання лісогосподарських підприємств

(1) Для створення об'єднання лісогосподарських підприємств відповідальне відомство, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі, має зібрати попередні збори, представити на них проект статуту та попередній список земельних ділянок, яких це буде стосуватися, та їхніх власників та ініціювати збори засновників.
(2) Статут потребує погодження з боку відповідального відомства, яке працює на правових засадах відповідної федеральної землі.
(3) Об'єднання лісогосподарських підприємств виникає з публічним ознайомленням зі статутом.
(4) Уряд федеральної землі уповноважується на урегулювання окремих положень щодо процедури заснування, погодження та оприлюднення статуту шляхом прийняття відповідних правових постанов. Уряд федеральної землі може передавати ці повноваження вищому земельному відомству.

§ 24 Членство

(1) Членами об'єднання лісогосподарських підприємств є власники залучених земельних ділянок. Якщо хтось інший має право користування, як власник, то він може брати на себе права та обов'язки власника за його згоди на строк дії його права користування. Передачу прав та обов'язків, так як і згоду власника, необхідно в письмовому вигляді надавати об'єднанню лісогосподарських підприємств.
(2) Статутом може допускатися вступ інших членів.

§ 25 Статут

(1) Статут приймається членами у відповідності із зазначеними у § 22 абзаці 2 № 3 положенням щодо більшості.
(2) Статут об'єднання лісогосподарських підприємств повинен містити положення щодо:
1. його назви та місця розташування;
2. його завдання;
3. прав та обов'язків членів;
4. права голосу членів;
5. його складання, управління та представлення;
6. масштабу щодо розподілу та розрахункової бази для внесків;
7. підходів до ведення бюджету, ведення економічної діяльності та каси, а також бухгалтерії;
8. використання майна в випадку ліквідації об'єднання лісогосподарських підприємств.
(3) Відповідним чином діють положення § 18 абзацу 1 № 3 літери е та абзац 2.

§ 26 Органи об'єднання лісогосподарських підприємств

Органами об'єднання лісогосподарських підприємств є Збори об'єднання, Правління та, якщо це передбачено статутом, Комітет об'єднання.

§ 27 Завдання Зборів об'єднання

Збори об'єднання обирають Правління та його Голову. Вони приймають рішення щодо
1. розміру та розподілу внесків;
2. плану бюджету, річного звіту тавикористання виручки;
3. звільнення Правління;
4. зміни статуту;

5. набуття, продажу та обтяження земельних ділянок об'єднанням лісогосподарських підприємств;
6. ліквідації об'єднання лісогосподарських підприємств;
7. справ, наданих у їхнє відання статутом.

§ 28 Головування на зборах об'єднання, скликання та співвідношення голосів

(1) Головування на Зборах об'єднання здійснює Голова Правління.
(2) Голова повинен щонайменше один раз на рік скликати Збори об'єднання. Він повинен його скликати, якщо цього вимагає мінімум дві десяті членів або наглядове відомство у письмовій формі із зазначенням порядку денного.
(3) Право голосу членів слід встановлювати в статуті відповідно до розміру їхньої земельної ділянки. У кожного члена є мінімум один голос. Жоден член не повинен мати більше ніж дві п'ятих від загальної кількості голосів. Рішення на Зборах об'єднання приймається більшість наданих голосів, якщо інше не визначається даним Законом або статутом.

§ 29 Правління

(1) Правління об'єднання лісогосподарських підприємств складається з Голови та мінімум двох інших членів.
(2) Правління веде справи об'єднання. Воно представляє його інтереси в суді та поза судом.

§ 30 Комітет об'єднання

В статуті може бути визначено, що має створюватися Комітет об'єднання. Йому можуть надаватися повноваження щодо прийняття рішень щодо справ з обмеженим значенням без порушення положень, зазначених у § 27. Надалі може бути визначено, що Комітет об'єднання приймає участь у певних управлінських завданнях Правління.

§ 31 Зміна статуту

(1) Рішення щодо зміни статуту приймається Зборами об'єднанням з не менше ніж двома третинами голосів всіх членів.
(2) Зміна статуту потребує погодження з відповідальним відомством, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі. Зміни вступають в силу з часу їхнього оприлюднення.

§ 32 Виведення земельних ділянок

(1) Земельні ділянки, чиє лісогосподарське використання або призначення безповоротно змінюється на основі правового припису або відомчого розпорядження чи дозволу, виходять зі складу лісових угідь об'єднання з часом закінчення їхнього перетворення.
(2) В інших випадках вихід земельних ділянок зі складу лісових угідь об'єднання потребує погодження з боку відповідального відомства, яке діє на правових засадах відповідної федеральної землі. Дозвіл може бути отриманий лише якщо для цього є вагома причина. В ньому має бути відмовлено, якщо вихід земельної ділянки ставитиме під загрозу виконання об'єднанням лісогосподарських підприємствйого завдання. Для земельних ділянок, зазначених у § 22 абзаці 4 дозвіл надається у випадку, якщо цього вимагають уповноважені на їхнє використання.

§ 33 Відрахування, збори

(1) Об'єднання лісогосподарських підприємств отримує від своїх членів відрахування, якщо його інші фінансові надходження/виручка є недостатніми для забезпечення фінансових потреб. Відрахування повинні регулярно розраховуватися відповідно до розміру земельних ділянок, що належать до об'єднанням лісогосподарських підприємств. Якщо це є доцільним, в основу може бути покладено інший масштаб для розрахунку.
(2) Об'єднання лісогосподарських підприємствможе стягувати з його членів збори на певні потреби або за певні послуги.

§ 34 Нагляд

(1) Об'єднання лісогосподарських підприємствпідлягає нагляду з боку відповідального відомства, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі. Воно потребує дозволу з боку наглядового відомства
1. для продажу та обтяження земельних ділянок та інших прав, прирівняних до земельних ділянок;

2. для взяття позик та для прийняття на себе поручительства.
(2) В інших випадках нагляд за діяльністю об'єднання лісогосподарських підприємств здійснюється відповідно до правових норм відповідної федеральної землі. Уряди федеральних земель уповноважуються до регулювання повноважень наглядових відомств шляхом видання правових приписів; вони можуть перекладати ці повноваження на вищі земельні відомства.

§ 35 Реєстр об'єднання

Об'єднання лісогосподарських підприємств веде реєстр земельних ділянок, що належить до його складу, їхніх власників та їхніх прав голосу. Уряди федеральних земель уповноважуються до регулювання подальших деталей щодо закладання та ведення реєстру об'єднання шляхом прийняття правових розпоряджень. Уряди федеральних земель можуть перекладати ці повноваження на вищі земельні відомства.

§ 36 Ліквідація об'єднання лісогосподарських підприємств

(1) Рішення щодо ліквідації об'єднання лісогосподарських підприємствможе прийматися Зборами об'єднання з не менше ніж трьома четвертими голосів всіх членів.
(2) Прийняття рішення потребує погодження з боку відповідального відомства, яке діє відповідно до правових норм відповідної федеральної землі.

Розділ IV

Лісогосподарські об'єднання

§ 37 Поняття та завдання

(1) Лісогосподарські об'єднання є приватно-правовими об'єднаннями визнаних/зареєстрованих лісогосподарських об'єднань, об'єднань лісогосподарських підприємств аболісогосподарських кооперативів, створених відповідно до правових норм відповідної федеральної землі або подібних об'єднань, включаючи ліси місцевих громад з єдиною виключною метою здійснювати вплив на пристосування лісогосподарського виробництва та збуту лісогосподарської продукції до вимог ринку.
(2) Лісогосподарські об'єднання можуть мати в якості завдань тільки наступні заходи:
1. навчання та консультування членів, а також участь у лісогосподарському загальному плануванні;
2. координація збуту;
3. попередня обробка та зберігання продукції, відповідно до вимог ринку;
4. збут продукції членів;
5. закупівля та використання машин та агрегатів.

§ 38 Визнання/реєстрація

(1) Лісогосподарське об'єднання визнається/реєструється за запитом відповідальним відомством, яке працює за правовими нормами відповідної федеральної землі, якщо воно задовольняє наступні вимоги:
1. воно має бути юридичною особою приватного права;
2. воно повинно бути спроможне сталим чином впливати на пристосування лісогосподарського виробництва та збуту лісогосподарської продукції;
3. його статут або його товариський договір повинні містити положення щодо
a) його завдання;
b) фінансування виконання його завдання;
4. воно повинно залишати на ринку деревини значну конкуренцію.
(2) Відповідальне відомство, яке працює на правових засадах відповідної федеральної землі, може дозволити вступ до лісогосподарського об'єднанням окремим володільцям земельних ділянок, які можуть не бути членами лісогосподарських об'єднань або об'єднань лісогосподарських підприємств.
(3) Відповідним чином діють §§ 19 та 20.

Розділ V

Доповнюючі положення

§ 39 Інші об'єднання в лісовому господарстві

(1) Об'єднання в лісовому господарстві, створені відповідно до Постанови про створення господарчих об'єднань в лісовому господарстві від 7 травня 1943 року (Reichsgesetzbl. I S. 298) прирівнюються до

об'єднань лісогосподарських підприємств, якщо їхня мета на повністю або не переважним чином обмежується найманням персоналу.
(2) Якщо зазначені у абзаці 1 об'єднання лісогосподарських підприємства не адаптували своєчасно їхній статут до приписів Закону про лісогосподарські об'єднання від 1. вересня 1969 року (Bundesgesetzbl. I S. 1543), який було останнього разу змінено у ввідному законі щодо карного кодексу від 2. березня 1974 року (Bundesgesetzbl. I S. 469), статут, у відповідності із положеннями § 25, може видавати відповідальне відомство, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі.
(3) Лісогосподарські об'єднання приватного права, які до цього часу були визнані/зареєстровані відповідно до правових норм відповідної федеральної землі, прирівнюються до визнаних/зареєстрованих колективних лісогосподарських підприємств, допоки вони не будуть чітко визнані/зареєстровані у відповідності з положеннями § 18, але не довше ніж протягом чотирьох років з часу вступу даного Закону у силу. Те ж саме діє для не визнаних/зареєстрованих формально об'єднань приватного права та для володільців земельних ділянок, які уклали з лісовим відомством договори щодо спільного обслуговування, якщо відповідальне відомство, що діє на правових засадах відповідної федеральної землі, визначає, що вони задовольняють мінімальні вимоги, зазначені у § 17 та § 18 абзаці 1 № 2, 6 та 7 та заслуговують на підтримку.
(4) В іншому зберігають силу правові приписи відповідної федеральної землі щодо об'єднань в лісовому господарстві.

§ 40 Звільнення від приписів Закону проти обмеження конкуренції

(1) § 1 Закону проти обмеження конкуренції не застосовується щодо рішень об'єднань лісогосподарських виробничих підприємств, визнаних/зареєстрованих колективних лісогосподарських підприємств, лісогосподарських об'єднань та інших лісогосподарських об'єднань, допоки вони стосуються лісогосподарського виробництва та збуту лісогосподарської продукції. Те ж саме діє для створених відповідно до публічно-правових норм лісогосподарських кооперативів та подібних об'єднань в лісовому господарстві, допоки вони залишають на ринку деревини значну конкуренцію.
(2) Визнане/зареєстроване лісогосподарське об'єднання у розумінні даного Закону може консультувати своїх членів щодо ціноутворення та висловлювати з цією метою своїм членом рекомендації щодо ціни.
(3) З урахуванням положень, зазначених в абзацах 1 та 2 та § 46 приписи Закону проти обмеження конкуренції залишаються непорушними.
(4) В якості об'єднань лісогосподарських виробничих підприємств слід розглядати колективні лісогосподарські підприємства, лісогосподарські кооперативи, лісові об'єднання, кооперативи власників та подібні об'єднання, чиє коло дій значним чином не виходить за межі земельних угідь або громади та які створюються або були створені для спільного здійснення лісогосподарських заходів.

Четверта глава

Підтримка лісового господарства, обов'язок надання інформації/відомостей

§ 41 Підтримка/сприяння

(1) Лісовому господарству через корисну, захисну функції лісу та функцію місця відпочинку повинна надаватися публічна підтримка відповідно до положень § 1.
(2) Підтримка повинна перш за все спрямовуватися на забезпечення загальних умов для економічної ефективності інвестицій для збереження та сталого ведення господарчої діяльності у лісі.З цією метою лісове господарство слід підтримувати у відповідному стані з урахуванням його економічних та природних особливостей перш за все за рахунок засобів економічної, транспортної, аграрної, соціальної та податкової політик, використовувати та зберігати ліс з урахуванням відповідних економічних умов.
(3) Федеральний уряд звітується перед Бундестагом у звіті відповідно до положень § 4 Закону про сільське господарство від 5 вересня 1955 року (Bundesgesetzbl. I S. 565) щодо стану та розвитку лісового господарства та структури лісової промисловості в Федеральній області, а також щодо заходів, необхідних для підтримки лісового господарства, на основі економічних результатів державних управлінь лісового господарства та статистики лісогосподарських підприємств.
(4) Федерація приймає участь у фінансовій підтримці лісового господарства відповідно до положень Закону про загальнодержавні завдання «покращення аграрної структури та захист узбережжя» від 3 вересня 1969 року (Bundesgesetzbl. I S. 1573), який останнього разу було змінено через Закон про внесення змін до Закону про загальнодержавні завдання від 23 грудня 1971 року Bundesgesetzbl. I S. 2140).
(5) Державні відрахування на основі приписів, визначених в абзаці 4 зазначеного Закону можуть отримувати:

1. лісогосподарські об'єднання у розумінні цього Закону та відповідно до положень прирівняні до них інші об'єднання в лісовому господарстві, а також створені у відповідності із положеннями публічного права лісогосподарські кооперативи та подібні об'єднання, включаючи лісові угіддя громад, якщо їхні завдання поширюються на покращення лісогосподарського виробництва або сприяння збуту лісогосподарської продукції та залишає значну конкуренцію на ринку деревини;
2.власники сільськогосподарських або лісогосподарських підприємств або володільці земельних ділянок, якщо їхні наміри щодо лісогосподарської діяльності не можуть бути підтримані через лісогосподарські об'єднання.

§ 41a Збирання даних/інформації про ліс

(1) Для виконання завдань даного Закону, а також для виконання положень правових актів Європейського Союзу або міжнародно-правових обов'язкових для виконання домовленостей в області застосуванняцього Закону необхідно беручи до уваги положення абзацу 3 кожні десять років проводити лісогосподарську масивну інвентаризацію по всій території Федерації на основі вибірки (Федеральна інвентаризація лісів). Вона повинна надавати загальне уявлення про стан лісів на великій площі та можливості лісогосподарського виробництва. Вимірювання, необхідні для цього, та опис стану лісових насаджень (основні дані) слід проводити за уніфікованою процедурою. При цьому слід звертати увагу на можливість подальшого застосування даних, в тому числі в рамках спостережень, відповідно до положень § 6 Федерального Закону про захист природи.
(2) Федеральні землі збирають зазначені у абзаці 1 основні дані, Федеральне Міністерство продовольства та сільського господарства зводить їх разом та оцінює.
(3) Для виконання обов'язку у підготовці звіту, який базується на обов'язкових для виконання міжнародно-правових домовленостях щодо захисту клімату, Федеральне Міністерство продовольства та сільського господарства, у разі необхідності, збирає у роки між проведенням Федеральної інвентаризації лісів дані щодо запасу вуглецю в лісі.
(4) Особи, уповноважені на підготовку та здійснення зазначених в абзацах 1, 3 та у правовій постанові відповідно до положень абзацу 6 лісогосподарських зборах даних, мають право заходити на земельні ділянки для виконання їхніх завдань, а також проводити на цих земельних ділянках необхідні збори даних та відбори проб.
(5) Через правову постанову з погодженням з боку Бундесрату Федеральне Міністерства продовольства та сільського господарства уповноважується видавати наступні приписи щодо методу вибірки, який застосовується під час проведення Федеральної інвентаризації лісів, та щодо основних даних, які збираються.
(6) Федеральне Міністерства продовольства та сільського господарства може передбачати через видачу правової постанови з погодженням з боку Бундесрату, що дані можуть збиратися для визначення
1. забезпеченості поживними речовинами та забруднення шкідливими речовинами лісових ґрунтів (збір даних щодо стану ґрунтів),
2. життєздатності лісів,
3. дієвих взаємозв'язків лісових екосистем
та видавати наступні приписи щодо часу, процедури/методу, який буде застосовано, та основних даних, які мають збиратися. У випадку видачі правової постанови відповідно до положення 1 відповідним чином діє абзац 2.

§ 42 Обов'язок надавати інформацію

(1) Фізичні та юридичні особи, а також неправоздатні об'єднання осіб повинні за вимогою надавати відповідальному відомству інформацію, необхідну відомству для виконання переданих йому даним законом або на основі цього Закону завдань.
(2) Особа, зобов'язана надавати інформацію, може відмовитися надавати інформацію щодо таких питань, відповідь на які викликатиме для неї самої або одного із зазначених у § 383 абзацах з 1 до 3 Цивільно-процесуального кодексу з її рідних небезпеку судового переслідування або процедури у відповідності до Закону про порушення суспільного порядку.

§ 43 Порушення обов'язку надавати інформацію

(1) Порушуючи правовий порядок діє той, хто умисно або з необережності не надає своєчасно інформацію відповідно до положень § 42 абзацу 1, надає неправдиву інформацію, або надає інформацію не в повному обсязі або несвоєчасно.

(2) Порушення суспільного порядку може каратися накладанням грошового стягнення в розмірі до десяти тисяч євро.

П’ята глава

Прикінцеві положення

§ 44 Загальні управлінські приписи

Федеральне Міністерство продовольства та сільського господарства з погодженням з Бундесратом видає загальні управлінські приписи,необхідні для виконання положень §§ 15 до 40 та 41а.

§ 45 Застосування Закону в особливих випадках

(1) На площах, які слугують для
1. оборони, включаючи захист цивільного населення,
2. Федеральної поліції або
3. цивільного повітряного руху
Приписи федеральної землі, відповідно до положень §§ 6, 7 та 9 до 13 цього Закону можна застосовувати лише тоді, коли не буде порушуватися використання цих площ, відповідно до їхнього призначення.
(2) Якщо з метою здійснення намірів, які зазначені у абзаці 1 № 1 та 2, ліс перетворюється на інший вид користування (§ 9), площа спочатку повинна заліситися (§ 10), захисний ліс (§ 12) або ліс для відпочинку (§ 13) використовується для цілей, зазначених у абзаці 1 № 1 та 2, прислухатися слід до вищого лісового відомства. Якщо є необхідність відхилитися від позиції цього відомства, то рішення з цього приводу приймає відповідальне Федеральне Міністерство за умови погодження з боку залучених Федеральних міністерств та за домовленості з відповідальним вищим відомством, згідно правових положень відповідної федеральної землі. Якщо має місце слухання відповідно до положень § 1 Закону про надання земельних ділянок, § 1 Закону про області на які поширюється захист або §30 абзацу 3 Закону про повітряний транспорт, то в цій процедурі потреби лісового господарства слід розглядати наприкінці.
(3) Відомства Федерації та органи з безпосереднім федеральним підпорядкуванням дослідні станції та фонди публічного права при планування та здійснені заходів, які залучатимуть лісові площіабо щодо тих з них, що стосуватимуться в їхній дії лісових площ, мають враховувати приписи § 8.
(4) У федеральній землі Берлін абзаци 1 та 2 не діють.

§ 46 Наступні приписи в особливих випадках

(1) Для прийняття рішень та укладання домовленостей щодо лісогосподарських заходів, яких не можна зарахувати до продажу деревини з боку недержавних та державних виконавців або їхніх кооперацiйних об’єднань, допоки щодо цих рішень та домовленостей можна застосувати регулювання Закону проти обмеження конкуренції, як такі, що виконуються, діють передумови для звільнення в розумінні положень § 2 Закону проти обмеження конкуренції. Заходи у розумінні положення 1 охоплюють області планування та виконання лісо-будівельних заходів, маркування, збирання врожаю та підготовки деревинної сировини аж до її реєстрації.
(2) Допоки до рішень та домовленостей у розумінні абзацу 1 застосовуються регулювання статті 101 Договору про метод роботи Європейської Спільноти, припускається, що передумови для звільнення у розумінні статті 101 абзацу 3 Договору про метод роботи Європейської Спільноти виконуються.
(3) Федеральне Міністерство продовольства та сільського господарства має звітувати перед Німецьким Бундестагом за погодження з Федеральним Міністерством економіки та енергетики не пізніше 31 грудня 2022 року і потім з інтервалом в три роки, чи не обхідні і на скільки надалі необхідні регулювання у абзацах 1 та 2, для того щоб забезпечити пропозицію лісогосподарських послуг по всій території та за відповідних умов та доступ до цих послуг для всіх володільців лісу без будь-якої дискримінації. Звіти повинні, за необхідності, містити пропозиції щодо необхідної адаптації регулювань, з особливим урахуванням підходів до сприяння розвитку об’єднань лісогосподарських підприємств.

§ 47

(відмінено)

§ 48 Вступ у силу, відміна приписів

(1) Цей Закону вступає в силу наступного дня після його опублікування.
(2) Одночасно втрачають силу наступні приписи:
1. Закон про лісогосподарські об'єднання від 1. вересня 1969 року (Bundesgesetzblatt I S. 1543), який останнього разу було змінено через Ввідний закон до Карного кодексу від 2. березня 1974 року (Bundesgesetzbl. I S. 469);
2. Постанова щодо підтримки лісового та пасовищного господарства від 7. лютого 1924 року (Reichsgesetzbl. I S. 50);
3. Закон проти спустошування лісів від 18. січня 1934 року (Reichsgesetzbl. I S. 37), який останнього разу було змінено через Ввідний закон про порушення суспільного порядку від 24. травня 1968 року (Bundesgesetzbl. I S. 503);
4. Постанова для попередження та боротьби з лісовими пожежами в лісових насадженнях, що не знаходяться у власності держави або федеральних земель від 18. червня 1937 року (Reichsgesetzbl. I S. 721);
5. Постанова щодо сприяння видобутку ділової деревини від 30. липня 1937 року (Reichsgesetzbl. I S. 876).